

Ana Maria Gîbu

Potopul

Nori negri, cai sălbatici de furtună
Cu tropote de tunet vin mereu.
De sus, din ceruri, lacrimi mari și grele
Revarsă peste lume Dumnezeu.

Căci l-a întristat atâta răutate
Atâta ură strânsă pe pământ.
L-a amărât și necredința care
Am început s-o dovedim oricând.

Și lacrimile lui s-au strâns șuvoaie
Potopul vine, vine tot mereu.
Pe sate cade ploaie după ploaie.
Să-nduri urgia e din ce în ce mai greu.

Și-ntoarce lumea ochii triști spre zare,
Lacrimi amare curg, ei greu suspină.
Se roagă iar ca-n marea-I îndurare
Domnul cel bun să-I scoată la lumină.

Durere

E cumplit să vezi cum apa
Vine și-ți ia tot de-a gata.
Îți ia casa cu amintiri
Și lumina... din priviri.

Ia livada abia rodită
Și grădina înverzită.
Oamenii îi fug din cale
Lasă tot și iau doar jale.

“-Hai, tataie, urcă-n barcă
Spune, ce ai de luat?
-Nu mai pot lua nimica
Totu-n urmă am lăsat.

Acum singura avere
Pe care o mai am și eu
Este doar credința mare
În preabunul Dumnezeu!”

Căci credință și putere
Ne va da doar Cel de sus.
Însă liniștea din suflet
Uneori nu e de-ajuns.

Mai avem la voi speranța
Că o să ne ajutați
Ca să mergem înainte.
Vă rugăm, nu ne uitați!”

Ana Maria Gîbu

Rugămintea unui copil

Ascultă, Doamne, ruga mea
Chiar dacă nu-i cea mai frumoasă
Da-i dintr-un suflet de copil
Acum flămând și fără casă.

Te rog, oprește apa care
Se năpustește peste noi!
Adună-ți, Doamne, norii acasă
Și dă-ne liniștea înapoi!

Și iartă-i pe aceea care
De-a lor credință au uitat
Și care cred că bogăția
Stă doar în banul adunat!

Eu încă cred curat în tine,
Mai cred în oameni și-n minuni.
Mai cred că cei ce-acuma-s răi
Se vor ruga și vor fi buni.

Îndeplinește-mi o dorință:
Ajută-ne acum, la greu
Și scapă-ne de suferință
Căci eu te voi iubi mereu!

Pictură de Victorița Duțu

Ana Maria Gîbu

Rugă

Poetului George Filip, Montreal, Canada

Te rog, Doamne, dă de sus
Într-un loc, departe...
Tot ce crezi că-i de folos
Unui om aparte.

Dă-i un car de sănătate
Că-i mai bună decât toate.
Pentru suflet-mângâiere
Că n-are de nicăiere...

Pentru inimă-alinare
De copii... fiindcă nu-i are.
Păsărele mii să-i cânte,
Flori albastre să-l încânte...

Dă-i credință și putere
Să-nvingă orice durere.
De la mine tot ce-i bun
Și-n vorbe nu știu să spun.

